

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 3T/58/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7218011096
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Mihaláková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7218011096.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mihalákovvej a prísediacich Milana Eichlera a Ing. Eriky Jadrníčkovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. 5. 2019 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

Z. H., nar. X. X. XXXX v H., bytom H., L. č. X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Košice - I.

je vinný, že

dňa 14. 6. 2016 v kancelárii viazaného finančného agenta spoločnosti K. U. N. s.r.o. na H. č. XX v H., uzavrel so spoločnosťou K. U. N. s.r.o., K. č. XX, XXX XX G. zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX na sumu 3 000,00 eur, ktorú sa zaviazal uhrádzať v 42 mesačných splátkach po 103,75 eur, pričom v čase, keď uzatvoril uvedenú zmluvu, do žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru ako zamestnávateľa uviedol spoločnosť N. N. U. N. s.r.o., K. XXXX, XXX XX S., IČO: XX XXX XXX, pričom k predmetnej žiadosti priložil aj falošnú pracovnú zmluvu zo dňa 23. 2. 2011, výplatné pásky za 02-05/2016 a ďalšie súvisiace doklady a svojím podpisom potvrdil, že pre uvedeného zamestnávateľa pracoval a jeho priemerný čistý mesačný príjem bol 726,00 eur, aj keď sa to nezakladalo na pravde a následne po obdržaní finančných prostriedkov, dohodnuté obchodné podmienky riadne neplnil a k predmetnej zmluve doposiaľ uhradil iba 207,83 eur (poslednú splátku za 08/2016), následkom čoho úver bol zosplatnený dňom 5. 12. 2016, čím tak spoločnosti K. U. N. s.r.o. spôsobil škodu vo výške 3 390,03 eur,

teda

vylákal od iného úver tým, že ho uviedol do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a spôsobil takým činom väčšiu škodu,

tým spáchal

zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zákona.

Za to mu ukladá:

Podľa § 222 ods. 3, § 38 ods. 5, § 49 ods. 2 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 78 (sedemdesiatosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku povinnosť nahradiť škodu spol. K. vo výške 2 792,17 eur (dvetisíc sedemstodeväťdesiat dva eur a sedemnášť centov).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku odkazuje spol. K. so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ť o v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní výsluchom obžalovaného, svedkov M. Y., P. L., H. L., G. Q., L. Q., O. X., prečítaním svedeckých výpovedí S. S. A., Ing. Z. S. a oboznámením listinných dôkazov. Na základe takto vykonaného dokazovania po zvážení jednotlivých dôkazov samostatne ako aj v ich vzájomnej nadväznosti, nezávisle od toho či ich obstarali orgány činné v trestnom konaní, súd alebo niektorá procesná strana, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Obž. Z. H. po zákonom poučení, vrátane poučenia podľa § 257 Tr. poriadku o možnosti urobiť vyhlásenie o vine alebo nevine, prehlásil, že je nevinný.

Na svoju obranu uviedol, že síce chcel pôžičku, ale falošné doklady k nej nepredložil. G. Q. spoznal pred viacerými rokmi v bare, už vtedy tam vybavoval pôžičky. Finančne mu pomáhal, zaplatil aj jeho dlžobu v jednom bufete, kde mal založený občiansky preukaz a následne si ho ponechal na viac ako jeden mesiac. Finančne mu občas vypomohla čiastkami 3-5 eur aj jeho bývalá priateľka P. L. J. zriadený účet, lebo pracoval cez študentský servis, požiadal ju, či v prípade schválenia pôžičky môžu byť zaslané peniaze na jej účet, keďže súhlasila, číslo účtu poskytol B. Q.. V kancelárii spol. K. U. N., s.r.o. bol so N. I., o ktorom B. Q. povedal, že je to jeho kolega. S. I. mal papiere, ktoré odovzdal pracovníkovi A. Y., všimol si, že sa rozprávali ako priatelia. Keď A. Y. povedal názov firmy s.r.o. Michalovce (ktorá je uvedená v žiadosti ako jeho zamestnávateľ), iba to zopakoval. V rýchlosti mu dali podpísať nejaké listiny, ktoré neprečítal, nepovažoval to za potrebné, pretože sa domnieval, že ide o „predbežnú zmluvu“, bolo mu jedno, či to schvália alebo nie. O tom, že peniaze z pôžičky prišli na účet F. L. sa nedozvedel, bolo mu to zatajené. Keď neskôr kontaktoval B. Q., tvrdil, že to dá do poriadku, že už zaplatil jednu splátku a keď mu telefonovali z K. U., povedal, že druhú splátku zaplatil Y..

Obž. J. H. v januári 2016 ukončil výkon trestu odňatia slobody. Uviedol, že býval na viacerých miestach, v júni 2016 žil s družkou L. Q., ktorá pracovala na trhovisku, prispieval jej „príležitostne“ na domácnosť. Žili ako bežní ľudia, „keď nemali, tak sa uskromnili“. Úver chcel splácať zo zárobku, ktorý by dosiahol vo výške okolo 1 100,00 eur, prácu mu mal vybaviť jeho brat v Českej republike. Do spol. S. N. I. nastúpil až v novembri 2017 a bol tam zamestnaný dva mesiace.

Svedkyňa L. Q. žila s obžalovaným ako družka, ich vzťah trval asi 4 roky, po celý čas obžalovaný nikde nepracoval, zdržiaval sa pri nej na trhu na O. námestí. Y., že mu matka posielala nejaké peniaze, občas jej dal na domácnosť 20,00 - 30,00 eur. Hľadal si prácu, či si vybavoval nejakú pôžičku, o tom nemala vedomosť. Zmienil sa o tom, že nejaký G. ho podviedol.

Svedok G. Q. vypovedal, že mal živnosť na sprostredkovanie obchodu a služieb, obžalovaného pozná asi 15 rokov. Kontaktoval ho, že má problém s vybavením pôžičky. Niekoľkokrát sa stretli, naposledy mu ukázal pracovnú zmluvu, výplatné pásky, načo mu on odporučil finančné inštitúcie, ktoré by mu mohli poskytnúť pôžičku. Viac pre neho nič nevybavoval, odporučil mu svojho známeho S. I., ktorý pracoval vo finančníctve. Poprel, že by mu obžalovaný poskytol číslo účtu, na ktorý majú byť zaslané finančné prostriedky z pôžičky. Pozná P. L. aj H. L. asi 15 rokov, zoznámil ich obžalovaný, požičal im nejaké finančné prostriedky, išlo rádovo o desiatky eur, nikdy im však nepožičal 3000,00 eur a takúto sumu ani od nich neprevzal.

Svedok M. Y. uviedol, že realizoval za poškodenú spoločnosť vybavovanie pôžičky pre obžalovaného, odporúčal ho S. I., ktorý s ním aj prišiel na pobočku. Prezrel doklady, ktoré predložil obžalovaný a urobil žiadosť na pôžičku vo výške 3 000,00 eur s lehotou splatnosti 42 mesiacov. Obžalovaný výslovne uviedol, že je zamestnaný vo firme, predložil súvisiace doklady. Keď obžalovaný podpísal žiadosť, materiál bol postúpený na posúdenie do Bratislavy, žiadosť bola schválená, peniaze boli zaslané na číslo účtu uvedené v žiadosti. Keď nebola zaplatená prvá splátka, telefonoval obžalovanému, sľúbil že ju zaplatí, stalo sa tak o cca dva týždne. Po lehote splatnosti druhej splátky ho opäť volal, telefón bol už vypnutý, preto kontaktoval S. I., ktorý povedal, že pôjde za obžalovaným. Asi po 40 dňoch mu doniesol

75,00 eur, poukázal ich na účet spol. K. U.. Keďže S. I. uviedol, že nevie, čo je s obžalovaným, stav veci oznámil koordinátorovi, prípad pre neho skončil.

Svedkyňa H. L. vypovedala, že poznala matku obžalovaného, bol pre ňu akoby syn. Keď vyšiel z väzenia sťažoval sa na zlé životné podmienky svojej matky a sestry, že im vypli plyn a elektrinu. Nemohla mu požičať peniaze, ale súhlasila, že mu poskytne bankové číslo účtu svojej dcéry, keďže o to požiadal. Potom jej telefonoval, aby zistila, či už prišli peniaze. Keď mu oznámila, že na účte je 3 000,00 eur od spol. K. U., obžalovaný, pretože bol pri chorej matke, ju požiadal, aby ich vybrala z účtu a odovzdala jeho kamarátovi B. Q.ovi. B. Q. jej telefonoval a určil miesto stretnutia. Obžalovaný z týchto prostriedkov pomohol matke, vyplatil jej účty, sám jej to povedal. B. Q. pozná, spoznala ho v nejakom bare, zoznámil ich jej bývalý priateľ O. X.. Pretože svedkyňa v prípravnom konaní neuvádzala konkrétne B. Q. ako osobu, ktorej bolo odovzdaných 3000,00 eur, bola vyzvaná na odstránenie tohto rozporu po prečítaní príslušnej časti jej výpovede. Svedkyňa uviedla, že pri výsluchu na polícii sa jej nikto nepýtal na meno uvedenej osoby.

Svedkyňa P. L. vypovedala zhodne ako jej matka s tým rozdielom, že dôvod, prečo boli peniaze po vybratí z účtu odovzdané B. Q.ovi a nie obžalovanému, uviedla ten, že „obžalovaný v tú dobu pil“. Aj táto svedkyňa v prípravnom konaní nehovorila konkrétne o B. Q.ovi, čo vyplynulo z prečítanej výpovede. Rozpor spočívajúci v tom, že používala predtým slovo „menovaný“ ozrejmila tak, že sa jej policajt pýtal, či pozná G. a odpovedala áno ale nie veľmi dobre. Svedkyňa zotrvala na tvrdení, že peniaze po vybratí z účtu v banke neboli odovzdané obžalovanému ale na jeho telefonický pokyn B. Q.ovi.

Svedok O. X., priateľ svedkyne K. L., pozná obžalovaného od detstva, vyrastali na jednej ulici a pozná asi 15 rokov aj svedka B. Q., o ktorom sa vedelo, že bol riaditeľ v M., že klesol na radového „poisťováka“ a že vybavoval úvery. Nahováral aj jeho, že mu vybaví úver, on to však odmietol. Obžalovanému vypomáhal menšími sumami okolo 10,00 eur, aby mal na jedlo alebo na cestu do H. v okrese Rožňava, kde žila jeho matka. Po návrate z výkonu trestu mu pomohli s bývaním, potom ich už nepotreboval, hovoril, že niečo rieši s B. Q.om a pri ňom sa bude mať dobre. Obžalovaný je pritom šikovný, na brigádach na stavbách si vedel zarobiť, keď sa však dostal do zlej partie, tak sa zljadáčil. Počul, že prišli peniaze na účet K. L., ktoré vybrala a odovzdala B. Q.ovi.

Z výpovede svedka Ing. Z. S., konateľa spol. N. N. U. N., s.r.o. S. vyplýva, že obžalovaný nebol nikdy zamestnancom tejto spoločnosti a že na potvrdení o tom, že je zamestnancom uvedenej spoločnosti nie je jeho podpis a ani skutočná pečiatka ich spoločnosti.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočky H. bol obžalovaný vedený ako zamestnanec na základe dohody o vykonaní práce so Študentským servisom, s.r.o. H. v období od 18. 5. 2016 do 31. 5. 2016. V evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny H. bol vedený od 13. 5. 2016 do 9. 6. 2016, od 10. 6. 2016 bol z evidencie vyradený pre nespoluprácu.

Z výpovede Mgr. S. A. vyplýva, že obž. J. H. doložil spol. K. U. N. na preukázanie skutočnosti, že spĺňa podmienky na poskytnutie úveru a bude spôsobilý ho splácať podľa zmluvných podmienok, pracovnú zmluvu so zamestnávateľom - U. N. U. N., s.r.o. S. zo dňa 23. 2. 2011, výplatné pásky od uvedeného zamestnávateľa za obdobie od februára do mája 2016 a výpis z osobného účtu č. 2917623305 vedeného v Y. banke, a.s. na jeho meno. Podpísal pravdivosť deklarováných údajov, pri podpise zmluvy prostredníctvom viazaného finančného agenta A. Y.a dňa 14. 6. 2016 sa vyžadovala jeho osobná a nezastupiteľná účasť. Úver vo výške 3 000,00 eur bol schválený a dňa 15. 6. 2016 bola táto suma poukázaná na účet č.: XXXXXXXXXX. Úver mal byť splácaný po dobu 42 mesiacov mesačnou splátkou vo výške po 103,75 eur počnúc mesiacom júl 2016. Z úveru bola uhradená doposiaľ iba suma 207,83 eur, napriek výzvam a upomienkam splátky úveru neboli uhrádzané od septembra 2016. Na úhradu ostala čiastka 4 264,27 eur pozostávajúca z istiny a úrokov.

Z ďalších listinných dôkazov vyplýva, že na bežný účet č. XXXXXXXXXX vedený v Y. banke, a.s. na majiteľa N. L. (čl. 114), ktorý je číselne zhodný s osobným účtom obžalovaného v Y. banke, a.s. (čl. 62) bola dňa 16. 6. 2016 prijatá platba 3 000,00 eur od platiteľa K. U. N. a že toho istého dňa o 14, 13 hod. vybrala z predmetného účtu hotovosť vo výške 3 062,11 eur P. L. (čl. 117), pričom vybrala z uvedeného účtu rôznu hotovosť pred týmto dátumom a aj po ňom.

V zmluve o spotrebiteľskom úvere je pri osobných údajoch obžalovaného uvedené mobilné telefónne číslo: XXXXXXXXXXX (čl. 65), pričom toto telefónne číslo bolo ku dňu 1. 2. 2017 vedené na svedkyňu L. Q. (čl. 118).

Na základe týchto výsledkov dokazovania súd dospel k nepochybnému záveru, že sa žalovaný skutok stal, že ho spáchal obžalovaný a že konaním popísaným vo výrokovvej časti rozsudku naplnil po stránke objektívnej znaky skutkovej podstaty zločinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona. Po stránke subjektívnej konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Obžalovaný sa bránil tým, že si neobstaral falošnú pracovnú zmluvu a falošné výplatné pásky, že ich osobne v kancelárii K. U. N. neodovzdával a že listiny, ktoré tam podpísal, si neprečítal, lebo so domnieval, že je to len nejaká „predbežná zmluva“.

Táto obrana obžalovaného ale neobstojí, pretože u H. L. vybavil možnosť poukázania úveru na jej účet a následne príslušné číslo účtu poskytol B. Q.ovi, čo aj sám potvrdil vo svojej výpovedi. Obžalovaný sa teda aktívnou účasťou podieľal v rámci svojich schopností a možností na príprave zločinu úverového podvodu. Jeho obrana je neúčinná aj z toho dôvodu, že v čase, keď takto konal, nebol zamestnaný a musel si byť vedomý toho, že po prípadnom schválení úveru bezodkladne nastúpi jeho záväzok úver riadne splácať sumou viac ako 100 eur mesačne po dobu tri a pol roka. Pritom bolo svedeckými výpoveďami preukázané, v akej životnej situácii sa nachádzal, že mal len príležitostné brigády a bol odkázaný aj na finančnú podporu minimálne svojej matky, B. Q. a D. X.. Obžalovaný vedel, že nespĺňa podmienky pre poskytnutie úveru, pretože základnou bolo, aby bol zamestnaný, a vedel, že úver nebude schopný od 16. 7. 2016 riadne splácať.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo základných zásad ukladania sankcií, ktoré sú uvedené v ust. § 34 a nasl. Tr. zákona.

Súd prihliadal predovšetkým na okolnosti spáchania trestného činu, osobné pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy. Poľahčujúce okolnosti súd nezistil. Obžalovaný nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený. Od r. 2000 bol 8-krát odsúdený, v registri trestov má aj dva záznamy o odsúdeniach v cudzine. V r. 2011 a v r. 2013 bol odsúdený za zločiny lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona a v r. 2018 za zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 4 písm. c/ Tr. zákona, tieto odsúdenia nemajú fikciu zahľadania. Teraz súdený skutok spáchal v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T 61/2010, 4-ročná skúšobná doba mu začala plynúť dňa 27. 1. 2016.

Obžalovaný spáchal teraz súdený skutok dňa 14. 6. 2016, teda pred doručením trestného rozkazu Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T 29/2017 a pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 2/2018.

Obžalovanému nebol uložený súhrnný trest podľa §42 ods. 1 Tr. zákona na základe nasledovného. Súhrnný trest prichádza do úvahy iba v prípade viacčinného súbehu. O viacčinný súbeh niekoľkých trestných činov z časového hľadiska ide vtedy, ak v medziobdobí medzi okamihom spáchania prvého z nich a okamihom spáchania posledného z nich nedošlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku za nejaký trestný čin toho istého páchatela. V teraz prejednáwanej veci bol skutok spáchaný dňa 14. 6. 2016, vo veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T 29/2017 bol skutok spáchaný dňa 12. 2. 2017 a vo veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T 2/2018 bol skutok spáchaný dňa 13. 8. 2017. Trestný rozkaz sp. zn. 0T 29/2017 bol obvinenému doručený dňa 14. 2. 2017 a rozsudok sp. zn. 5T 2/2018 bol vyhlásený dňa 9. 3. 2018. Z uvedeného plynie, že medzi okamihom spáchania prvého skutku (14. 6. 2016) a okamihom spáchania posledného skutku (13. 8. 2017) došlo k doručeniu trestného rozkazu obvinenému (čo sa rovná vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku) dňa 14. 2. 2017, preto vyššie uvedené tri trestné činy nie sú vo viacčinnom súbehu.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Za zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 3 Tr. zákona možno uložiť trest odňatia slobody na tri až desať rokov.

Postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zákona bola upravená trestná sadzba nasledovne. Rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby je: $120 - 36 = 84$, $84 : 2 = 42$, $36 + 42 = 78$ mesiacov.

Súd preto vymeral obž. Z. H.ovi trest odňatia slobody vo výmere 78 mesiacov, teda na samotnej hranici zákonom ustanoveného zvýšenia spodnej hranice v zmysle ust. § 38 ods. 5 Tr. zákona, pretože tento trest považuje za dostačujúci na dosiahnutie účelu trestu z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie. Pre výkon trestu bol zaradený do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním teraz súdeného trestného činu bol vo výkone trestu pre iný úmyselný trestný čin.

Poškodená spol. K. U. N., s.r.o. si uplatnila nárok na náhradu škody riadne a včas. Súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť z istiny 3000,- eur sumu 2 792,17 eur, pretože doposiaľ boli uhradené splátky úveru vo výške 207,83 eur. Poškodenú spoločnosť so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces v súlade s ust. § 288 ods. 2 Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Košice II. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až jeho doručenie.